

Sagsnr.
2023 - 3440

Doknr.
702422

Ændringsforslag

til

Forslag

til

Barnets lov

Af [...], tiltrådt af [...]:

Til § 20

1) I *stk. 2* indsættes som *2. pkt.*:

»Hvis barnet, den unge eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en børnefaglig undersøgelse, skal kommunalbestyrelsen vurdere, om der er behov herfor.«
[Tydeliggørelse af, at børn, unge og forældremyndighedsindehaver altid kan anmode om en børnefaglig undersøgelse]

Til § 145

2) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 01.* Afslag på en anmodning om en børnefaglig undersøgelse efter § 20, *stk. 2*, *2. pkt.* kan af barnet eller den unge indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«
[Udvidelse af reglerne om klage som følge af ændringsforslag nr. 1]

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, *stk. 1*, i barnets lov, er kommunalbestyrelsen i visse tilfælde forpligtet til at træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse. Det gælder bl.a. i sager, hvor der er grund til at antage, at der er tale om en alvorlig eller kompleks sag og herunder i sager, hvor der er grund til at antage, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet med eller uden samtykke, og i sager hvor et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20, *stk. 2*, kan kommunalbestyrelsen endvidere iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. En børnefaglig undersøgelse skal, jf. den foreslåede § 22 i barnets lov, afdække udfordringer og ressourcer hos barnet eller den unge, familien og netværket. Efter bestemmelsen vil en kommunes beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning.”

Med ændringsforslaget foreslås en tydeliggørelse i lovbestemmelsen af gældende ret, hvorefter et barn eller en ung eller forældremyndighedsindehaver altid vil kunne

anmode kommunalbestyrelsen om, at der gennemføres en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges og familiens behov for hjælp og støtte.

Bestemmelsen vil indebære en tydeliggørelse af gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsen vil skulle foretage en vurdering af, om der er behov for en børnefaglig undersøgelse, hvis et barn, en ung eller forældremyndighedsindehaver anmoder om en sådan. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke skal gennemføres en børnefaglig undersøgelse, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse herom, og afgørelsen vil kunne påklages af barnet eller den unge, jf. den foreslåede ændring af § 145. Afgørelsen vil ligeledes kunne påklages af forældremyndighedsindehaver efter de almindelige regler herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Adgangen med ændringsforslaget vil betyde, at retten til at klage over et afslag på en børnefaglig undersøgelse vil gælde, selvom om kommunalbestyrelsen vurderer, at en afdækning efter den foreslåede § 19 i barnets lov vil være tilstrækkelig til at oplyse sagen. Dette vil indebære en udvidelse af gældende ret og ift. adgangen til at klage i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov. Efter den foreslåede bestemmelse i § 20 i barnets lov vil kommunens beslutning om, at der ikke er behov for en børnefaglig undersøgelse, ikke kunne påklages, i det omfang kommunen vælger at gennemføre en afdækning. Ankestyrelsen vil skulle behandle klagen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I forhold til børn og unges adgang til at indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 145, stk. 01.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.

Til nr. 2

Den foreslåede § 145 i barnets lov omhandler særregler i forhold til klage over afgørelser. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at børn og unge, der er fyldt 10 år, kan indbringe afgørelser efter nærmere angivne bestemmelser for Ankestyrelsen efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det gælder bl.a. afgørelser om støttende indsatser efter den foreslåede § 32, børne- og ungepålæg efter den foreslåede § 39 og afgørelser om samvær og kontakt efter de foreslåede bestemmelser i § 104, stk. 2-4, i barnets lov. Det fremgår videre af bestemmelsens stk. 2, at visse afgørelser, der angår en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, kan indbringes for Ankestyrelsen af denne forælder. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter lovforslagets § 6 om barnets eller den unges ret til at lade sig bistå af andre, kan indbringes af barnet eller den unge for Ankestyrelsen uanset barnets eller den unges alder. Bestemmelsen i stk. 3, adskiller sig derved fra den foreslåede § 3 i loven, der fastsætter, i hvilke tilfælde barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, selv kan udøve partsbeføjelser.

Med ændringsforslaget foreslås det at give børn og unge, uanset barnets eller den unges alder, adgang til at indbringe en afgørelse om afslag på en børnefaglig undersøgelse for Ankestyrelsen, selvom kommunen vælger at iværksætte en afdækning af barnets, den unges og familiens behov for støtte.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af, hvilke afgørelser, et barn eller en ung vil kunne klage over til Ankestyrelsen, og forslaget må derfor forventes at indebære merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil skulle forhandles med KL.